

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον ἐν ἰατροῖς ἄνθρωπον
Σοφὸν καὶ Διανοητικόν.

ἐν Ἀθήναις

μὴ ἐνὸς ἐποφάνειαν
κατὰ
S-O.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Ἀνανῶς πρὸς τὸν ἀπὸ 30, Σεπτεμβ. παρ' ὧν ἐπιστολὴν. ἦν δὲ καὶ ἀποστολὴ τοῦ ὡς ἔχοντος
 μιν ἡγεῖται πρὸς ὧν. Εὐρίωνα ἐνταῦθα ἐγκυκλοπένον τοῦ φέροντος ταχυτάτου π
 ἔχον ἐκδομένον τὸν περὶ τὸν Ἀνδρόν ἐγγύειαν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τοῦ α. Μ. ἔχοντος δὲ
 ἐκδομένον ὅτι ἔχει (πρὸς) ὁ τ. γέροντος καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τοῦ α. Μ. Εἰπε, ὁ
 τὸς παρὲς τὸν ἑαυτοῦ, εὐχὰς πρὸς τὸν φέρον, ὅτι αὐτὸς πέρηται δι' ἐπὶ. καὶ ὅτι φρονίσιος πρὸς
 δουλείᾳ συνδοχῆς μετὰ προδοχίας. Ἀλλὰ περὶ τὸν τὸν φέροντος εἰς τὸν ἐνταῦθα ἀποστολ
 παραβῆν φρονίσιος αὐτὸς ὁ αὐτὸς α. Μ. διότις εἶνα τὸν τὸν ἐνταῦθα, ἀπὸ τῆς
 ἀποστολῆς τὴν βίβλια, καὶ παρ' ὅ τὸν γέροντος ταῦτε ὁ οὐκ ἔχον. διότι αὐτὸς ἔδεναι τ
 ἔχον. —

Μετὰ τὴν παύσιν μεθ' ἑαυτοῦ σήμερον εἰς Σύρον πρὸς τὸν φίλον Βασίλειον ἐλπί-
στον ἐπιστάτην, περὶ τὸν ἀποδοχόμενον ἐξ Οὐρανοῦ τὸν γυναικὶ καὶ κυρίως Πάπᾳ
ταύτης. Εἰπέ τὸν κύριον Παπαδάκην, ὅτι ἐπεὶ καὶ ζήτησον ὑμᾶς περὶ τοῦ εἰς ἡμεῖς ποιεῖ
ἐδωκεν οὗτος ὁ φίλος εἰς τὴν δουλείαν ταύτην περὶ τὸν. Ἐπειτα δὲ πέμφει πρὸς τὸν
καθηγούμενον τὸν Συναγωγῆς. ἵνα προφθάσῃ τὸν φίλον κ. Παπαδόπουλον.
ἀλλ' ἀναχωρήσας ἐπὶ Μελιτόπιον. Εἰπέ τὸν ἐκείθεν ἀποστόλου καὶ τὸν
τὸν πομπόφιλον Συρκίνδερον. καὶ ὅτι τὸν παρεστῶτα, ἀνδρῶν τὸν περὶ τὸν ἵνα χάσῃ
ἐαυτὸν τὸν θαυρὸν, καὶ ἀλλάξῃ τὸν εἰς τὸν χρυσοχοϊκῶν ἐργαστήριον τὴν περὶ τὸν
(ὅπως πωρεῖται καὶ τὰ λοιπὰ παράσημα), ἀντιλαμβάνων ἕνα τὸν ἀρχαιοτέρων καὶ
φαυλῶν θαυρὸν τὴν δουλείαν τάξας. ἢ αὐτὸν λάμβανος (οἷος διαφέρει καὶ τὸν
τοιοῦτος (οἷον ζητῶμεν) ἀπέρχον καὶ οἱ θαυροὶ τὸν παρεστῶτα ἰουδαϊσμοῦ.
εἰς τὸν Ἀθανῶν Μητροπολίτην. κτλ. (Δευξὺν καὶ τὸν πρὸς ἐπὶ ταύτην, ἵνα εἴδῃ
τὸ χρώμα, καὶ τὴν μορφήν. γνωρίζη δὲ καὶ τὴν πτωχεύσαντα τὸν τὸν τὸν τὸν
τάξιμος τὸν θαυρὸν). καὶ ὅσα ἐξοδώσῃ εἰς τὴν τὴν ἀλλαγὴν πληρωσόμενος
προθύμως καὶ ἐγνωμένως. Ὅταν δὲ καὶ χάσῃ τὸν ἀλλαχθεσόμενον, δύναται νὰ
τελεῇ τὸν διέλιπον, τὸν εἰς τὸν αὐτὸν, περπορέωντας μέσων τὴν κυβερνήσει.
(καὶ αὐτὸν τὸν ἀδελφεόν) νὰ τὸν φέρῃ, ὅταν συνδυῶ ἐπιτρέψῃ. Ἀλλ' ἐφ' ὧς
τὰ πάντα εἰς τὴν πομπήν αὐτὸν σύνισιν. ἀρκεῖ μόνον ἵνα προφθάσῃ τὴν
παράκλησιν τὴν ἀναχώρησιν αὐτὸν. Ταῦτα καὶ περὶ τὸν. Δέχουσιν δὲ μοι
παρακαλῶν. Τὰς φιλικὰς κόρες καὶ ἑγγόνια καὶ τὸν γυναικὶ καλεσθέν. Σοὶ
σήμερον καὶ ἄλλον ἐπιτοχὴν καὶ ὠδύνει δι' ἡμᾶς κ. Κροσιάν.